

פרשת "תזריע"

פרשת השבוע – הצעה לשיחת מפקד

פרשת השבוע היא קטע מתוך חמשת חומשי התורה הנקרא בכל שבת (וראשיתו נקרא גם בימי שני וחמישי) במטרה להשלים מחזור קריאה שנתי של התורה כולה המתחיל לאחר שמחת תורה. השבת נקרא את פרשת "תזריע", הפרשה הרביעית בספר ויקרא (פרק י"ב פסוק א' – פרק י"א פסוק מ"ז).

פרשתנו עוסקת בין השאר בנושא הצרעת המקראית, אשר בימי עבר, לפי פרשני המקרא, הייתה מגיעה בשל דיבורי לשון הרע – דיבור בגנותו של אדם אחר שלא בנוכחותו, אשר נתפס במסורת היהודית כעניין חמור אשר יש להימנע ממנו.

בעולם היהודי, ישנו משקל מכריע לדיבורים שמוציא האדם מפיו. בעוד שבכוחם של דיבורים לבנות עולמות ולהטיב כך גם דיבורים רעים עלולים להחריב עולמות ולהביא להרס על ידי השפלתו של האחר או רמיסתו. כך, נקבע כי "מִוֹת וְחַיִּים בְּיַד לְשׁוֹן" (משלי, פרק י"ח פסוק כ"א). איסור "לשון הרע" מלמד כי לא די שיש להימנע מלדבר דיבורים רעים ישירות כלפי האדם, אלא אפילו רק לספר בגנותו שלא בנוכחותו מזיק ופוגע. הדיבור בגנותו של אדם מייצר עליו תמונה שחורה ושלילית ואין בידו את האפשרות להעמיד את הדברים על דיוקם.

בצה"ל, בו מגיעים המשרתים ממקומות שונים ומגוונים, מוטלת עלינו ביתר שאת החובה להכיר במגוון ומתוך כך לכבד זה את זה ולהקפיד בכבוד שבין אדם לחברו ובין מפקד לפקודו. שמירה על כבודו של הניצב מולי בכל מקום ובכל מצב, וההימנעות מלפגוע בו לחינם הינם תנאי יסוד לעוצמת לכידות המסגרת ואף לעוצמתו של הצבא כולו.

הנחיצות להיזהר בכבודו של המשרת לצידי או של הפקוד מתחתיי נכונה תמיד ונכונה שבעתיים בעת מלחמה. עוצמת כוחנו מושפעת מחוסננו הפנימי, ומהכבוד והאמון השוררים בינינו. גם אם טעה או הזיק מי שלצידי, על כבודו יש לשמור תמיד ומוטלת עלינו האחריות לפעול לתיקון המצב בענייניות וביושרה, מבלי לפגוע לחינם.

"לא די שיידע המפקד את מלאכתו. עליו להיות אוהב את האדם, שחיי הפקוד שלו יהיו יקרים לו והחייל שנשלח אליו יהיה יקר לו, שיאהב אותו. רק מפקד כזה ימצא בפקודיו מסירות-הנפש שתוליכם לכל אשר ישלח אותם. אם המפקדים יעוררו את האמון, את הדבקות ואת האהבה בחיילים שלהם - אזי תדע כל אם עבריה כי הפקידה את גורל בניה בידי המפקדים הראויים לכך"

(דוד בן גוריון, נאום פרידה מצה"ל, 1963).

שבת שלום